

ת"פ 36472/10/19 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד יובל רוקח

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 36472-10-19 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' רוקח

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
התביעה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עו"ד אורי פלייסמן

נגד יובל רוקח ע"י ב"כ עו"ד ישראל ליברובסקי ועו"ד יוסף ויור
הנאשם

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה מקדמית של הנאשם להורות על ביטול או תיקון סעיף 24 לכתב האישום מחמת התיישנות, כך שהמעשים המפורטים בסעיפים 13 - 16 לכתב האישום ימחקו מכתב האישום.

מבוא וטענות הצדדים

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם עובד של רשות המיסים ושימש כמפקח שומת מקרקעין ולאחר מכן כשמאי מחוזי במשרד מיסוי מקרקעין ברחובות.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות כדלקמן: שימוש בכל מרמה, ערמה ותחבולה במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, לפי סעיף 98(ג2)(4) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג - 1963; הכנה של חוזה כוזב במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, לפי סעיף 98(ג2)(3) לחוק מיסוי מקרקעין; ומסירת אמרה או תרשומת כוזבת במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, לפי סעיף 98(ג2)(1) לחוק מיסוי מקרקעין.
3. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם בסעיפים 13 - 16 את העובדות הבאות: במועד בלתי ידוע לתביעה בין יום 24.1.06 ובין יום 28.12.10 הנאשם זייף הודעת נאמנות לפיה דירת מגורים הנמצאת ברחוב בני משה 17 ברחובות נרכשה על ידו ועל ידי ומיכל רוקח, רעייתו, בנאמנות עבור יאיר רוקח ז"ל, אביו המנוח של הנאשם. מיוחס כי הנאשם הכניס את ההודעה המזויפת אל תיק העסקה של הדירה ברשות המיסים, במטרה ליצור מצג שווא לפיו הדירה הנמצאת ברחוב נחשול 19/2 ביבנה היא דירתה היחידה של מיכל. עוד מיוחס, כי ההודעה המזויפת נרשמה על גבי טופס ייעודי של רשות המיסים ונחזתה כאילו נחתמה על ידי הנאשם, מיכל ויאיר. על גבי ההודעה המזויפת הוטבעה חותמת הנחזית להיות חותמת "נתקבל" של מס רכוש רחובות שנושאת את התאריך, 24.1.06. ממשיך כתב האישום ומייחס, כי במועד בלתי ידוע לתביעה, בין יום 24.1.06 ובין יום 28.12.10, הנאשם שינה את טופס הדיווח על

עמוד 1

רכישתה של הדירה ברחובות, בכך שהוסיף לטופס סימון כוזב לפיו הדירה ברחובות נרכשה בנאמנות, וזאת במטרה ליצור מצג שווא לפיו הדירה ביבנה היא דירתה היחידה של מיכל וכן להתחמק מתשלום מס רכישה מלא בגינה.

4. לטענת באי כוח הנאשם יש להורות על ביטול סעיף 24 לכתב האישום, המייחס לנאשם שימוש במרמה והתחבולה על מנת לסייע למיכל להתחמק מתשלום מס הרכישה בגין הדירה ביבנה, וזאת מחמת התיישנות.

5. לטענת באי כוח הנאשם, עובדות כתב האישום בסעיפים 13 - 16 מייחסות עבירות שבוצעו במועד בלתי ידוע בין יום 24.1.06 ובין יום 28.12.10. עוד טענו, כי לצורך ביסוס טענת ההתיישנות, יש לבחור את המועד המוקדם ביותר האפשרי בתוך תקופה זו ולהתייחס למועד ביצוע העבירה כיום 24.1.06. מכאן טענו, כי העבירות התיישנו 10 שנים לאחר מכן, ביום 23.1.16, אולם כתב האישום הוגש בחלוף תקופת ההתיישנות, ביום 23.10.19.

עוד הוסיפו, כי גם אם תימנה תקופת ההתיישנות ממועד ביצוע החקירה האחרונה - 23.1.09 - הרי שהעבירות התיישנו ביום 23.1.19.

6. בא כוח התביעה טען, לעומת זאת, כי תקופת ההתיישנות הרגילה היא אמנם 10 שנים, אולם מניין זה יחל מחדש ביום ההליך האחרון בחקירה, ובלבד שלא תוארך בשל כך תקופת ההתיישנות מעבר ל-3 שנים. לטענתו, לפי סעיף 8 להוראות המעבר של תיקון מספר 87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, התקופה הנוספת של 3 שנים המאריכה את תקופת ההתיישנות תחל רק בחלוף 9 חודשים מכניסת הוראת המעבר לתוקף, משמע מיום 10.10.19. הואיל וכתב האישום הוגש לפני תום התקופה הנוספת, אין התיישנות לעבירות.

7. בתגובה לטענות התביעה הוסיפו באי כוח הנאשם בדיון, כי גם אם נאמץ את שיטת התביעה, הרי שחלק מהתקופה אינו נופל בגדר ההתיישנות שהוארכה לפי סעיף 8 להוראות המעבר.

דין

8. לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי:

"(א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(1) בפשע שדינו מיתה או מאסר עולם - עשרים שנים;

(2) בפשע אחר - עשר שנים;

(3) בעוון - חמש שנים;

(4) בחטא - שנה אחת."

(ב) ...

(ג) (1) בעבירה מסוג פשע או עוון, אשר בתוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה

עמוד 2

לגביה חקירה על פי חיקוק, יתחיל מניין התקופות האמורות ביום ההליך האחרון בחקירה, ובלבד שלא תוארך בשל כך תקופת ההתיישנות מעבר לאמור בסעיף קטן (א) בתקופה העולה על המפורט להלן, לפי העניין (בסעיף זה - התקופה הנוספת):

(א) ...

(ב) בעבירה מסוג פשע, ובעבירה מסוג עוון המנויה בתוספת הראשונה א' או בתוספת הראשונה ג' - שלוש שנים;

9. סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי, בנוסחו הנוכחי, התוסף לחוק במסגרת תיקון מספר 87, אשר פורסם ברשומות ביום 10.1.19 (ס"ח 2780 (10.1.19)).

10. תיקון 87 נועד להגביל את תקופת ההתיישנות, כך שלא כל חקירה תוביל להארכת ההתיישנות המקורית לתקופת ההתיישנות נוספת ללא הגבלה. לפי החריג לכלל ההתיישנות הקבוע בסעיף 9(ג)(1) - שהתוסף בתיקון 87 - קיומה של חקירה בתוך תקופת ההתיישנות תביא להארכת תקופת ההתיישנות הראשונית לתקופה נוספת שמניינה 10 שנים מהחקירה ובלבד שלא תוארך תקופת ההתיישנות בעבירת פשע אחר ליותר מ-13 שנים מאז ביצוע העבירה.

11. סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי כולל, אפוא, שתי תקופות התיישנות, ביחס לעבירה של פשע אחר: תקופת ההתיישנות ראשונית - 10 שנים מביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום (להלן - "**תקופת ההתיישנות הראשונית**"); תקופת ההתיישנות נוספת - 10 שנים מביצוע חקירה שהתקיימה בתוך תקופת ההתיישנות, אולם לא יותר מ-13 שנים (10+3) מאז ביצוע העבירה (להלן - "**תקופת ההתיישנות הנוספת**").

12. עם זאת, בבואנו לדון בהארכת ההתיישנות לתקופה הנוספת לפי סעיף 9(ג)(1) הנזכר, יש לקחת בחשבון את הוראות התחולה והמעבר של תיקון 87 אשר נקבעו בסעיף 8 לתיקון זה, כדלקמן:

(א) תחילתו זה חוק זה, תשעה חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה - יום התחילה).

(ב) סעיף 9, תוספת ראשונה ב', תוספת ראשונה ג' ותוספת ד' לחוק העיקרי ... יחולו על עבירה שביום התחילה טרם התיישנה לפי הוראות החוק העיקרי ...

(ג) בעבירה מסוג פשע או עוון שמתקיימים בה כל אלה, תחל התקופה הנוספת כאמור בסעיף 9(ג)(1) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, ביום התחילה:

(1) החקירה על פי דין באותה עבירה החלה לפני יום התחילה;

(2) ביום התחילה טרם הוגש לגביה כתב אישום;

(3) ביום התחילה חלפו מיום ביצוע העבירה התקופות המנויות בסעיף 9(א) או (1א) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה ...

13. הוראת המעבר שבסעיף 8 כוללת אף היא שתי תקופות התיישנות: האחת, לפי סעיף 8(ב) להוראת המעבר, שתחול על עבירות שטרם התיישנו לפי תקופת ההתיישנות המקורית ביום תחילת החוק, משמע ביום 10.10.19. במקרה כזה תחול הוראת סעיף 9 הנזכר, משמע התיישנות נוספת של 10 שנים מהחקירה, ובלבד שלא יותר מ-13 שנים מאז ביצוע העבירה; השנייה, לפי סעיף 8(ג) להוראת המעבר, שתחול על עבירות שהתיישנו לפי תקופת ההתיישנות המקורית. במקרה כזה, תוארך תקופת ההתיישנות לתקופת ההתיישנות מיוחדת, הכוללת הארכה של 3 שנים מיום התחילה, משמע מיום 10.10.19 (ולא

- 13 שנים מיום העבירה). ההתיישנות המיוחדת תחול רק בהתקיים שלושת התנאים הבאים: התנאי הראשון - החקירה החלה לפני יום 10.10.19; התנאי השני - ביום 10.10.19 טרם הוגש כתב אישום; התנאי השלישי - ביום 10.10.19 חלפה תקופת ההתיישנות המקורית.
14. האם חלה ההתיישנות על העבירות המפורטות בסעיפים 13 - 16 לכתב האישום המתוקן?
15. לפי כתב האישום העבירה המפורטת בסעיף 24, בהתאם לעובדות הנלוות לה בסעיפים 13 - 16, בוצעה במועד שאינו ידוע לתביעה בין יום 24.1.06 ויום 28.12.10.
16. החקירה החלה ביום 20.5.14, חקירה אחרונה התנהלה ביום 23.1.19 וכתב האישום הוגש ביום 22.10.19.
17. לפי הכלל הקבוע בסעיף 9א(2), והואיל ובענייננו מדובר בעבירה של פשע אחר, תקופת ההתיישנות הראשונית היא של 10 שנים מביצוע העבירה - בענייננו, 10 שנים מביצוע העבירה, במועד המוקדם ביותר, חלפו ביום 23.1.16, ובמועד המאוחר ביותר יחלפו ביום 27.12.20.
18. משמעות הדבר, שביום הגשת כתב האישום - 22.10.19 - טרם חלפה תקופת ההתיישנות המקורית של 10 שנים, ככל שהעבירה בוצעה בין יום 23.10.09 ובין יום 28.12.10.
19. נבחן עתה אם חלה תקופת ההתיישנות נוספת או מיוחדת:
- ראשית - באשר להתיישנות הנוספת לפי סעיף 8(ב) - ההתיישנות זו חלה, כאמור, ביחס לעבירות שטרם התיישנו ביום התחילה, 10.10.19. משמע, שככל שהעבירה בוצעה בין יום 11.10.09 ובין יום 22.10.09 (שאחריו אין התיישנות מקורית) - הרי שתחול תקופת ההתיישנות הנוספת, למשך 10 שנים מהחקירה האחרונה ולא יותר מ- 13 שנים מהעבירה, וממילא העבירה לא התיישנה ביום הגשת כתב האישום.
20. שנית - באשר להתיישנות המיוחדת הרלוונטית להוראת המעבר שבסעיף 8(ג) - כאן יש לבחון תחולת שלושת התנאים: התנאי הראשון - החקירה החלה ביום 20.5.14, משמע לפני יום תחילת החוק - 10.10.19; התנאי השני - כתב האישום טרם הוגש במועד תחילת החוק והוא הוגש לבסוף ביום 22.10.19; התנאי השלישי - ככל שהעבירה בוצעה במועד המוקדם ביותר בכתב האישום או עד ליום 10.10.09 - טרם חלפו 10 שנים עד יום כניסת החוק לתוקף, 10.10.19.
21. מכאן, שתיקון 87 הביא להארכת תקופת ההתיישנות לתקופת ההתיישנות מיוחדת של שלוש שנים מיום התחילה, 10.10.19, ועד יום 9.10.22, וזאת ככל שהעבירה בוצעה בין יום 24.1.06 ועד יום 10.10.09, משמע 10 שנים לפני כניסת החוק לתוקף (לפי התנאי השלישי).
22. הנה כי כן, יש לאבחן בין שלוש תקופות ההתיישנות:
- ככל שהעבירה בוצעה בין יום 24.1.06 ויום 10.10.09 - חלה תקופת ההתיישנות המיוחדת למשך 3 שנים מיום התחילה, 10.10.19, ואין התיישנות ביום הגשת כתב האישום, 22.10.19.
 - ככל שהעבירה בוצעה בין יום 11.10.09 ויום 22.10.09 - הוארכה תקופת ההתיישנות לתקופה נוספת, ומניין 13 שנים לא תמו מביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום, ומכאן שהעבירה לא התיישנה במועד הגשת כתב האישום;
 - ככל שהעבירה בוצעה בין יום 23.10.09 ויום 28.12.10 - העבירה לא התיישנה לפי תקופת ההתיישנות המקורית, משום שעד הגשת כתב האישום ביום 22.10.19 טרם חלפו 10 שנים.

23. לאור כל האמור, אין התיישנות על העבירה ולא ניתן להורות על ביטול כתב האישום או סעיפים מתוכו.

24. מכאן שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' אלול תש"פ, 25 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.